

Høgir hælir til pinkubørn

Seinastu tíðina hevur tað heilt stóra til pinkubørnini í USA verið skógvar við høgum hælum. Nú kemur hetta rákið eisini til Eoropa, har bretska mamman, Julia Taylor, á heimasíðuni www.heelsforher.co.uk, er vorðin umboðskvinna fyri smáu damuskógarnar. Teir eru at fáa í alskyns litum og mynstrum: til dømis leopard og zebra, í ljósareyðum og svørtum. Julia Taylor roknar við, at skógvarnir verða at finna undir nógvum jólatrøum í ár. Hon lovar eisini, at skógvarnir á ongan hátt eru skaðiligrir fyri smáu barnaføturnar, tí teir eru sum smáir skóleistar, har bleytir hælir eru seymaðir undir.

Gomul landakort í skúlanum

Tað er ikki bara í Føroyum, at skúlafólk av og á kæra seg um, at frálæru-tilfarið er ov gamalt og tí ikki tíðarhóskandi. Tað sama er galdandi nógvastaðni í Danmark. Eitt nú skrivur Fyns Stiftstidende, at í fleiri skúlum har eru heims og Evropa-kortini alt ov gomul, soleiðis at á teimum evropeisku kortunum er Jugoslavia framvegis til, og Týskland er framvegis í tveimum. Felagið hjá donskum skúlanæmingunum krevur tí, at kommunurnar jætta teir neyðugu pengarnar, so skúlarnir kunnu fylgja við tíðini.

Himmalskir tónar í Vesturkirkjuni

Eivør var ein sannur eingil – bæði á at líta og á at lýða
Mynd: Rigmor Dam

Stórsligin konsert í Vesturkirkjuni Sunnukvøldið

Mynd: Ólavur Frederiksen

Lummatúrrikløðini komu veruliga til sín rætt, tá Tórs-havnar Manskór og kórið Eystanljóð úr Gøtu og Leir-vík høvdu konsert í Vestur-kirkjuni sunnukvøldið.

Solistar vóru Eivør Páls-dóttir og Unn Patursson, og eins og seinast, tá ið Eivør Pálsdóttir var gestasangari á jólakonsertini í Vesturkirkjuni, máttu fólk leita sær til kirkjuna í góðari tíð, um tey vildu hava pláss. Nógv máttu tíverri venda við aftur, ella standa úti í forkirkjuni.

Um ein ikki longu var kom-

in í jólahýr frammanundan, so var hetta eitt upplagt høvi at lata seg tøla. Eitt vælupp-lagt og professionelt Tórs-havnar Manskór, Eystanljóð og einglaljóð frá Eivør Páls-dóttir og Unn Paturson bjóð-aðu jolunum vælkomnum við lít. Við felagssangi, trom-petsolisti og himmalskum sangi titraðu hjartastreingir saman við tónleikaundirspæl-inum, so loftið lyftist uppfrá. Sjáldan upplivað vit so stórs-ligna og vakra framførslu her á landi.

rd

Mjúklig bókaløta

Dansistovan í Norðurlanda-húsinum var sunnudagin umskapað til “søgusigaraholu”. Gólvíð var bjálvað við mjúkum seyðaskinnnum, og børnini sótu og lógu pinnastill og lýddu á, meðan føroyskir høvundar løsu

upp úr nýggjastu útgávun-um, sum koma út til jóla.

Tey, sum framførdu vóru: Dánjal á Neystabø, sum sang og spældi á tangentar, áðrenn hann læs upp úr nýggju bókini „Drongurin sum gloymdi, hvussu man spælir“. Sólgerð Andreassen læs upp úr bókini „Knassi og Rokkarin“ og Marjun Kjelnæs úr „Hvør fjalir seg í ferðataskuni?“, sum tær báðar hava skrivað og givið út. Gunnvá Zakariassen læs úr „Skrímslasótt“, ið Rákel Helmsdal hevur verið

við til at skriva. Eisini læs Rákel Helmsdal sjálf úr nýggjastu bók síni, „Vár-ferðini til Brúnna“. Odd-fríður M. Rasmussen læs úr „Innantanna Anna og Tús-undbeinið Súni“, sum hann júst hevur givið út, og til endans læs Hans Tórgarð úr nýggjari bók eftir Berg Ras-mussen, “Sigursteininum” eitur hon.

Ikki kann sigast annað enn, at føroyska barnabóka-dýrgripurin økist nógv í virði hendan jólamánaðin.

rd

Gólvíð í Dansistovuni var bjálvað við heitum seyðaskinnnum, sum børnini sótu og lógu á.

Mynd: Rigmor Dam